

C Vasten 1
9 maart 2025
M. Assumpta

Eerste lezing (Deut. 26, 4-10)
Uit het boek Deuteronomium

Toen het joodse volk het beloofde land zou binnentrekken zegde Mozes:
' Wanneer jullie de vruchten van het land zullen oogsten,
neem dan het eerste en beste deel in een mand,
en draag het naar de priester van de Heer.
De priester zal hem voor het altaar van de Heer uw God plaatsen.
En dan moeten jullie voor de Heer uw God gaan staan,
en jullie moeten dan zeggen:
`Mijn vader was een zwervende Arameeër.
Hij is met een klein aantal mensen naar Egypte gegaan
en, terwijl wij daar als vreemdeling verbleven,
zijn wij een groot, machtig, talrijk volk geworden.
Toen hebben de Egyptenaren ons slecht behandeld,
ons onderdrukt en ons harde slavenarbeid opgelegd.
Maar dan hebben wij tot de Heer, de God van onze vaders, geroepen.
En Hij heeft ons hulpgeroep gehoord,
en ons ellendig bestaan gezien.
Hij heeft ons uit Egypte geleid met sterke hand,
en opgeheven arm, op een angstwekkende manier,
met wonderlijke tekens.
Hij heeft ons gebracht naar deze plaats hier,
en ons dit land geschonken,
een land dat overvloedig is van melk en honing.
Daarom brengen wij nu de eerste vruchten van de grond,
die Jij, Heer, ons hebt geschonken."

Dan moeten jullie deze voor de Heer, jullie God neerleggen,
en jullie voor Hem neerbuigen.

Tweede lezing (Rom., 10, 8-13)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,
het woord van God, dat wij jullie verkondigen,
moeten jullie niet ver zoeken.
Het zit in jullie eigen hart, en ligt op jullie eigen lippen.
Zo staat het ook in de Schrift: 'het woord is dicht bij jullie'.
Als je immers zegt,
- aan wie het maar horen wil -
dat bij Jezus redding te vinden is,
en als je diep in je hart gelooft dat God aan hem het nieuwe leven heeft gegeven,
dan zal ook jij leven.
Vanuit dat geloof in je hart, zal je kiezen voor de weg van gerechtigheid,

en door Jezus' redding te belijden, zal je delen in zijn redding.
In de schrift lezen we dat niemand uitgesloten zal worden,
als die gelooft in de Heer.
Het maakt niet uit of je Jood bent of Griek.
De Heer schenkt in overvloed zijn gaven aan iedereen die hem aanroept.
Ja, iedereen kan gered worden.

Evangelie (Lc., 4, 1-13)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Nadat Jezus in de Jordaan gedoopt was,
ging hij naar de woestijn,
gesterkt door Gods Geest.
Hij bleef daar veertig dagen, en hij at niets,
de hele tijd door.
Op het einde van die dagen had hij grote honger.
De duivel daagde hem uit, en zei:
'Als jij – zoals we hoorden - echt de zoon van God bent,
zeg dan tegen de stenen dat ze brood moeten worden.'
Maar Jezus liet zich niet vangen, en zei:
'In de schrift staat:
de mens leeft niet van brood alleen.'
De duivel probeerde nog eens.
Vanop een berg liet hij Jezus
alle landen van de wereld zien.
Hij zei: 'Ik heb macht over al die landen,
en ik kan die macht doorgeven aan wie ik maar wil.
Als je voor mij op de knieën valt, zal alles van jou zijn.'
Maar Jezus antwoordde:
'Alleen voor God mag je op de knieën gaan,
op hem alleen je leven richten.'
Tenslotte voerde de duivel Jezus naar de rand van de tempel in Jeruzalem.
'Spring naar beneden,' zegde hij
'er staat immers geschreven
dat God zijn engelen zal sturen om je op te vangen,
zodat je zelfs je voet niet zult stoten aan een steen.'
Maar ook nu antwoordde Jezus:
'Er staat ook geschreven
dat je God de Heer niet moogt uitdagen.'

Dan gaf de duivel het op, en liet hem met rust.

Homilie

Z en B,

De ziekte van de paus heeft weer heel wat aandacht getrokken naar het moment
waarop hij zal moeten opgevolgd worden.
De zogenoemde vaticaankeenners beleven drukke dagen.

Ze worden gevraagd uit te leggen hoe de verkiezing van een nieuwe paus in zijn werk gaat, en wie de kanshebbers zijn om de leiding van de kerk over te nemen. Er wordt ook al eens gewezen op wat in het verleden meegespeeld heeft om de uiteindelijke keuze te maken.

Tussen het overlijden of het ontslag van de zetelende paus en het conclaaf dat de nieuwe paus moet aanwijzen, zitten de kiesgerechtigde kardinalen immers niet stil. Ze overleggen - onder vier ogen of in groep - ze lobbyen, en ze proberen hun verwachtingen met mekaar uit te wisselen.

Om mekaars ideeën te kennen worden verschillende bijeenkomsten gehouden, die ze het preconclaaf noemen.

Iedere kardinaal die het wenst, en vooral diegenen die geacht worden papabile – kandidaat opvolger – te zijn, worden gevraagd een korte toespraak te houden.

Dat heeft op 9 maart 2013 ook de Argentijnse kardinaal Bergoglio gedaan.

En volgens gelekte informatie is die toespraak, tegen de verwachtingen van Bergoglio zelf, doorslaggevend geweest voor zijn verkiezing, drie dagen later.

Het was een heel korte toespraak. Maar die had blijkbaar indruk gemaakt.

Voorals misschien deze gedachte: *‘In het boek van de Openbaring zegt Jezus dat hij aan de deur staat en klopt. Het is duidelijk dat die tekst verwijst naar zijn kloppen aan de buitenkant om naar binnen te kunnen komen. Maar ik denk dat hij ook vele keren klopt van binnenuit opdat we hem naar buiten zouden laten gaan’*

En hij verduidelijkte dat de kerk er niet is om te leven voor haar eigen belangen en Jezus voor zichzelf te houden, maar om hem te delen met alle mensen van goede wil.

We hebben die oproep van de paus genomen als thema voor onze veertigdagentijd. ‘Jezus staat aan de deur, en klopt om buiten gelaten te worden.’

Omdat op vandaag de kerk van Christus voor belangrijke uitdagingen staat.

Ze heeft geen prominente plaats meer in onze westerse maatschappij, integendeel. Ze is niet meer de dragende kracht van onze samenleving.

En het gevaar bestaat – laat het ons maar een bekoring noemen – dat we ons beter gaan achten dan wie niet tot de kerk behoort, dat we ons gaan terugtrekken in een kleine, veilige kring, gezellig onder ons.

Terwijl het er op aan komt zorg te dragen voor anderen, zonder onderscheid.

Een kerk die zich zelfgenoegzaam in zichzelf keert, daar wil Jezus buiten.

Z en B,

De veertigdagentijd is ieder jaar de periode om na te denken waar we moeten bijsturen, om ons in de goede richting te keren, om ons te be-keren.

In deze zo veranderende tijd is inderdaad een van de grootste uitdagingen voor ons, christenen, dat we de boodschap van Jezus van Nazareth niet voor onszelf houden.

Dat heeft paus Franciskus tijdens zijn pontificaat meermaals benadrukt.

We moeten die boodschap niet – zoals Jezus zelf zei – onder de korenmaat

plaatsen, maar op de standaard.

Want als de wereld kan zien dat er mensen zijn die kwaad niét met kwaad vergelden, die kleinen en armen niét aan hun lot overlaten, die niét op de eerste plaats rijkdom willen vergaren, dan kunnen ze misschien ontdekken: als die boodschap door meer mensen be-leefd en ge-leefd zou worden, zou onze wereld er heel anders uitzien.

Z en B,

Nu zullen jullie wellicht denken: dit is een opdracht voor wie aan het roer staat van de kerk. Maar wij, eenvoudige gelovigen, kunnen wij daar ook een rol in spelen?

Ja, dat kunnen wij.

In de eerste plaats door te leven volgens ons geloof. Zodat men zeggen kan – zoals dat gebeurde bij de eerste christenen – ‘zie eens hoe ze elkaar liefhebben’.

Ten tweede door niet beschaamd te zijn om ook te *zeggen* dat wij daar sterkte uit halen.

Ten derde door iedereen, ook wie zich niet tot de kerk bekennt, met genegenheid en betrokkenheid tegemoet te treden.

En tenslotte – misschien verrassend - door er niet op uit te zijn zieltjes te winnen.

Laat de Geest maar zijn werk doen.

Het is belangrijker vertrouwen uit te stralen, dan iedere week te tellen hoeveel mensen er nog naar de kerk komen.

Ik wens jullie een vruchtbare vastentijd toe.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.